

מ"ת 46935/01/22 - מדינת ישראל נגד יהונתן מזר, יניב יעקב שבתאי, ירין דוד סוכר (עציר)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 46935-01-22 מדינת ישראל נ' מזר(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיטב דגן
נגד	1. יהונתן מזר 2. יניב יעקב שבתאי 3. ירין דוד סוכר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן
משיבים	

החלטה בעניין המשיב 3

לפני בקשה לעיון חוזר בשאלת הראיות. זאת לאחר שהמשיב 1 לאחר שהגיע להסדר טיעון ביקש למסור הודעה נוספת. לאחר הודעת המשיב 1 ואישור פרקליטת המחוז נגבתה מהמשיב 1 הודעה נוספת ביום 06.03.23. בעקבות הודעה זו ביקש המשיב 2 לעיין מחדש בהחלטה לראיות ולהורות על שחרורו.

לציין כי בעניינם של המשיבים 1,2 התקיים דיון בראיות ביום 28.02.22 במסגרתו הסכימו המשיבים 1,2 לקיומן של ראיות לכאורה בכפוף לשמירת הזכות לטעון לעניין כרסום בראיות בתיק העיקרי. נקבע כדלקמן:

"לאחר שבית המשפט שמע את הדיון בראיות ועיין בעיקרי הטיעון, מצאתי לנכון להמליץ למשיבים להודות בקיומן של ראיות לכאורה ולשמור את זכותם לטעון לעניין המניע בתיק העיקרי.

בית המשפט יציין כי לאחר שמיעת הטענות והעיון בעיקרי הטיעון, בית המשפט סבור כי קיים קושי מסוים עם המניע, והדבר צריך להתברר במסגרת התיק העיקרי.

עוד יצוין, כי לעניין הנשק, הסכימה המדינה כי לפחות קיים מצב של אפשרות לעצימת עיניים לעניין החזקת האקדח.

בכפוף לאמור אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר."

בעניינו של המשיב 3 התקיים דיון בראיות ביום 08.03.22 וניתנה החלטה מפורטת בראיות ביום 31.03.22.

במסגרת החלטה זו נקבע:

" כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב 3 בעבירות הנשק המיוחסות לו במסגרת האישומים השני והשלישי ובעבירות האלימות והנשק המיוחסות לו במסגרת האישום הראשון ואולם אני סבור כי קיים קושי ראיתי מסוים לביסוס המניע הלאומני והגזעני הנטען."

כאמור המשיב 1 מסר גרסה חדשה ביום 06.03.23. מהגרסה שנגבתה מהמשיב 1 עולים העניינים הבאים (הציטוטים נרשמו כפי שנכתבו במקור):

1. ההסבר לשינוי הגרסה - הוא העובדה כי הוא "אני הפלתי על ירין שהוא חבר ילדות שלי את עניין הירי כי הוא יודע שאני בעל משפחה והוא היה מבין את זה, כי במצב הפוך אני הייתי עושה את זה בשבילו, לי יש אישה ויש לי ילדה ולו אין כלום, והזמן של בכלא גרם לי לעשות חשבון נפש עם עצמי, ולהבין שמה שעשיתי הוא לא נכון וכי גם לו מגיע לבנות משפחה, ומה גם שאני מביע חרטה ממשי על האירוע הזה, לא חשבתי שזה יגמר ככה, אני רוצה לציי כי אני וירין מחלקים אותה תא ביחד באבו כבירכבר חצי שנה..." עמ' 3 שורה 2 להודעה.
2. הקשר של המשיב 3 לנשק - "ובדרך אמרתי לחברים שלי שאני חייב להתפנות והלכתי למקום מסתור בלי שהם ידעו ששם החבאתי את האקדח המאולתר שלמעשה אותו אקדח מאולתר לא בניתי אותו ביחד עם ירין, אלא רכשתי אותו בקבוצה שנקראת "טלנשק" שנמצאת בטלגרם..." עמ' 4 שורה 4 להודעה.
3. הסבר טביעת האצבעות של המשיב 3 על הנשק - "ירין בן בית אצלי, אשתי היה לה עסק של מתנות אצלנו בבית ויש לה שולחן עבודה על הכלים שלה, ובאחד מהימים אחרי התקרית אני חושב האקדח היה אצלי ויש בבית כלי עבודה של אשתי שאיתה היא מכינה את המתנות, וביום הזה שלחתי הודעות למוכר דרך טלגרם זה ערוץ שנמצא בתוך הטלגרם שיש חלק של האקדח שמתנדנד ולא יציב, והא רשם לי כתגובה שאין לזה אחריות, ואמר לי שאם אני רוצה אז תקנה חדש, אני השתמשתי בפלייר סוג של צבת שיתפוס את הצינורות של האקדח ישר ובסלוטיים שיתפוס מעל או בצד, ובטוח שירין נגע בחלק הזה לפני כן ובגלל זה יש טביעות אצבע שלו על האקדח" עמ' 5 שורה 19 להודעה.
4. לגבי חקירתו ומדוע שיקר אמר - "אחרי שהיא ישבה עלי להגיד שזה הוא, אני מאמין שהיא אמרה את זה בום לב, אני הייתי במצב קשה מאד שם שהם היו מביאים לי עוד תיקים שלא הייתי קשור אליהם הייתי מודה עליהם." עמ' 5 שורה 25 להודעה.

5. לגבי גרסת המשיב 2 - "אני חבר של שתיהם, כנראה שבסוף הרסתי את לשניהם את החיים שלהם במקום לקחת אחריות, כנראה יניב ניסה להציל אותי בזה שהוא אמר ככה על ירין" עמ' 6 שורה 56 להודעה.

בפתח הדברים אומר כי אני מוצא לדחות את הבקשה לעיון חוזר על סמך ההודעה החדשה של המשיב 1. אכן לכאורה מדובר בראיה שישי בה לכרסם בחומרי החקירה שנאספו בתיק. אולם ראיה זו סובלת מקשיים רבים שהמשקל שניתן לתת לה בשלב הראיות לכאורה הוא נמוך, שיתכן מאד שיש לקבוע כי בשלב הדיוני בו אנו מצואים אין לה משקל כלל ואנמק.

ראשית, הסברו של המשיב 1 למתן ההודעה הוא הפוך לאינטרס של המשיב 3. לכאורה הוא הפליל את המשיב 3 כי המשיב 1 בעל משפחה והמשיב 3 אינו בעל משפחה והוא יכול לקחת את "התיק עליו". אולם במקרה הזה המשיב 3 לא שיתף פעולה עם החקירה ולא "לקח את התיק עליו". המשיב 3 שמר על זכות השתיקה ואין הודייה של המשיב 3 במעשים. לכאורה הסברו של המשיב 1 להפלת התיק על המשיב 3 היא כי לו - המשיב 1 יש מה להפסיד. הייתי נכון לקבל זאת אם המשיב 3 היה מודה בעבירה וניתן היה לראות כי יש במקרה זה תיאום גרסאות. בהתחשב בכך שבשלב החקירה המשיבים לא יכלו לתאם גרסאות וכל משיב ידע רק מה הוא מוסר, הרי שכל גרסה עומדת כגרסה יחידה. בהנחה שהמשיבים 1 ו-2 לא תיאמו גרסה וטענו כל אחד בנפרד כי המשיב 3 הוא שאחז בנשק, מכן שההסבר של "הפלת" התיק אינה יכולה לעמוד והיא סותרת את הגרסאות בתיק ואת השכל הישר.

שנית, במסגרת ההחלטה קבעתי כדלקמן:

" שאלות בדבר חלקו של מי מהמשיבים בייזום רעיון התקיפה ובדבר חלקו של מי מהמשיבים במעשי התקיפה, ראיות להתברר בהליך העיקרי. בשלב זה, יש לקבוע וניתן לקבוע כי קיימות ראיות המבססות את השתתפותו של המשיב 3 במעשי התקיפה כמבצע בצוותא. גם אם היה בסיס לטענה בדבר חולשה ראייתית בעניין החזקתו של המשיב 3 באקדח המאולתר וביצוע ירי באמצעותו במהלך אירוע התקיפה, ואיני סבור כך, הרי משהיה המשיב 3 מבצע בצוותא של התקיפה, חלקו במעשה היה פעיל ומהותי, ואין בחולשה הנטענת להפחית מאחריותו לעבירות המיוחסות לו, לרבות העבירה של גרימת חבלה ל- א.ח כתוצאה מהירי והעבירה של נשיאת נשק שלא כדין.

עם זאת ומעבר לצורך, אציין כי עדויות המתלוננים על זהות היורה באקדח מבוססות על תיאורים כלליים שאין בהם להצביע, כאחד, על זהות היורה: ג.ת מסר בעדותו כי "הבחור השמנמן" הוציא נפץ שהשמיע קול פיצוץ ונכנס לרגלה של א.ח; מ.ח טען כי "הבחור עם הכיפה" הוציא זיקוק, לחץ על ההדק ונשמע קול פיצוץ; ק.ס מסרה כי "הבחור השלישי" שאת פניו לא ראתה הוציא דבר מה שנראה כמו אקדח קפצונים בעל קנה ארוך ממנו יצא אור כתום ונשמע קול נפץ; א.ח מסרה כי "הבחור הנמוך" הוציא אקדח והחזיקו מאחורי גבו. כמו כן מסרה כי חבש כיפה אך גם מסרה כי כל השלושה חבשו כיפה. לעומת זאת, המשיבים 1 ו-2 מסרו שניהם כי המשיב 3 היה זה שאחז באקדח. גרסאותיהם באשר לאופן השימוש שעשה המשיב 3 באקדח ולזיכרונם בקשר לכך לא היו אחידות."

כפי שניתן לראות כי לא הייתה קביעה חד משמעית שמשמעותה כי המשיב 3 הוא האפשרות היחידה לביצוע עברת הירי. אף שהראיות הקיימות מצביעות על כך. בנוסף, נקבע כי הראיות מלמדות על ביצוע בצוותא דבר שלא נסתר מהגרסה החדשה של המשיב 1. די בקביעה של ביצוע בצוותא במסגרת דיון בראיות לכאורה לצורך הדיון שלפני.

שלישית, אין ספק כי ההודעה של המשיב 1 היא הודעה כבושה. על מנת לתת החלטה בתיק נאלצתי לקרוא את התיק מחדש ואת ההחלטה שניתנה בעניינו של המשיב 3. לאחר עיון בתיק מחדש אני סבור כי ספק אם ניתן יהיה לתת משקל להודעה זו. אך מעבר לכך, קיימות סתירות מהותיות בין הודעה זו ליתר הראיות בתיק. המבקשת והמשיב 3 לא עמדו על סתירות אלו בדיון ולא מצאתי לפרט אותם בהחלטה זו. שכן, בשלב הראיות לכאורה אין יכולת לבית המשפט לקבוע קביעות מהימנות לגבי ההודעות המצויות בתיק, אולם כבר בשלב זה ניתן לומר כי מדובר בהודעה כבושה שאינה מסתדרת עם מספר ראיות מהותיות בתיק בין הודעות שנגבו בתיק ובין ראיות אחרות דיגטליות ופורנזיות. כשהצדדים יקראו את התיק כולו מחדש וירדו לפרטים הם יבחינו כי ההודעה החדשה מייצרת גרסה חדשה שספק אם במבחן המציאות יכולה הייתה לקרות נוכח הסתירות המשמעותיות לראיות הקיימות.

רביעית, הסברו של המשיב 1 לשינוי הגרסה והסברו לקרות האירועים אינם הראיות היחידות המצויות בתיק. לא מצאתי כי הסברו מדוע המשיב 2 הפליל את המשיב 3 הוא הסבר המניח את הדעת, במיוחד לנוכח העובדה כי אין אישור כזה של המשיב 2. הודעת המשיב 1 והמשיב 2 המקוריות משתלבות זו בזו ומשלימות אחת את השניה. שעה שההודעה החדשה סותרת לחלוטין את הודעה המשיב 2. כל זאת כאשר אין לנו שום גרסה של המשיב 3 התומכת באחת מהגרסאות של המשיבים. בנסיבות אלו ניתן לקבוע כי ההודעה הכבושה, אינה יכולה להפוך את הקערה על פיה, שכן היא אינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק ובמיוחד עם גרסת המשיב 2.

סופו של דבר, אני מוצא לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

מזכירות תודיע תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.